

כניסת השבת - 19.21
יציאת השבת - 20.34
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 21.17
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 18.10 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע בבית הכנסת 'אהבת אחים'
במקלט ליד תבליני תם: (להאזנה 03-6171111)

ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00

ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרוכיט הפאקס פסג'ה

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י

הרב ברוך בוקרה שליט"א

פגמי הכנסת 'פית יוסף' ו'אהבת אחים' בשעת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

שנה שמינית - גיליון 323
פרשת חקת תשפ"ב

ויקחו אליך פרה אדומה תמימה (יט', ב')

רש"י: פרה אדומה - משל לבן שפחה שטינף פלטיין של מלך אמרו
תבא אמו ותקנח הצואה, כך תבא פרה ותכפר על העגל
ויש לשאול: מדוע פרה אדומה מכפרת על טומאת מת ועל
חטא העגל?

מתרץ הרא"ה קוק זצ"ל בספרו 'מדבר שור' דרוש לה'
(שמעתי מידי הרב רפאל ג'אמי שליט"א): טומאה היא מצב
שבו האדם נכנס לספקות באמונה או למצב של ניתוק
מהבורא יתברך, ולכן המת הוא אבי אבות הטומאה, שכן
במיתת האדם נכנסים לקרובי המת חלילה ספקות למה
הוא מת? מה אתו כעת? ועוד ספקות ותהיות (ל"ע)

ולכן באה מצוות 'פרה אדומה' שהיא חוקה שאין בה שום
היגיון והבנה ואת האפר שלה מזים על האדם טמא המת
כדי להורות לו שספקות באמונה מסלקים ומטהרים רק
ע"י חיזוק בלתי מעורער באמונה בבורא יתברך.

וחשבתי להוסיף בס"ד על דבריו הנפלאים: ידוע כי במתן
תורה פסקו אבותינו למות וחזרה המיתה לשלוט בהם
בחטא העגל. נמצא, אם כן, שחטא העגל החזיר את
טומאת המת, ולכן תבוא האם שהיא 'פרה אדומה' שאין
בה טעם והבנה, ותכפר על 'חטא העגל' הן מצד שהוא
החזיר את טומאת המת לישראל והן מצד שהוא היה חטא
שנבע מהיגיון כאשר עם ישראל חשבו שמשה מת והם
ביקשו תחליף אחר.

נמצא כי החיזוק באמונה ללא סייג הוא התרופה לכל
הטומאות והבלבולים בעולם. מתוק מדבש!

זאת חוקת התורה אשר ציוה ה' לאמר (יט', ב')

וחשבנו לבאר פסוק זה בסיעתא דשמיא: הקדמה א': מובא
בגמרא (ברכות ד', ב'): אמר רבי אלעזר אמר רבי אבינא: 'כל
האומר 'תהילה לדוד' בכל יום שלוש פעמים מובטח לו
שהוא בן העולם הבא' מדוע? משום שהוא מסודר בסדר
א' ב' ומשום שנאמר בו פסוק 'פותח את ידך ומשביע לכל
חי רצון' וכמו כן מביאה הגמרא מדוע נקרא מזמור 'הודו
לה' כי טוב כי לעולם חסדו' בשם הלל הגדול? משום
שנאמר בו הפסוק 'נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו'

ומכאן ניתן ללמוד כי אדם גדול זה אדם שמשנן ומחדיר
לליבו שה' הוא זה שזן ומפרנס אותו ולא 'כוחי ועוצם ידי'.

הקדמה ב': הפרנסה נקראת 'חוק' שנאמר (משלי ל', ה')
'הטריפני לחם חוקי' וכן (בראשית מז', כב') ואכלו את חוקם.
לפי זה אפשר לבאר את הפסוק בדרך רמז: 'זאת חוקת
התורה אשר ציוה ה' לאמר' כלומר ה' מצווה כל יהודי
לומר ולשנן שהחוק דהיינו הפרנסה שלו היא באה לו
מציווי ה' יתברך. וברגע שיהודי משנן ומפנים זאת הוא

יזכה אכן לשפע ברכה וישועה. מתוק מדבש!

ובעניין זה סיפר יהודי (פסח תשפ"ב) בקו 'השגחה פרטית':
לגיסי יש חנות סלטים ואני יחד עם בני משפחתי מכינים

את הסלטים אותם הוא מוכר.

יום אחד אני נכנס לחנות של גיסי והנה לתדהמתי אני
רואה כי לצד הסלטים אותם אני מכין יש קופסאות סלטים
של חברה אחרת. הייתי המום... וכי גיסי מזמין סלטים
אחרים? והרי בכך הוא פוגע בפרנסתי ועובר על ההסכם
ביננו שאמנם לא היה חתום וכתוב אבל היה ברור.

התקשרתי לאשתי וסיפרתי לה את שראו עיני... אמרה לי
רעייתי הצדקת 'נראה לי שזה ניסיון משמים שלא נחשוב
שהסלטים מביאים פרנסה אלא הקב"ה. 'אז מה עלי
לעשות?' 'תתפלל לה'...

וכך אכן עשיתי לא דברתי מאומה עם גיסי והתפללתי לה'
ומה שקרה זה שבאתו היום מתקשר אלי גיסי ואומר לי
'תקשיב, אני חייב את עזרתך... הייתה הסתערות, כל
הקונים רוצים רק את הסלטים שלך... הם נגמרו ואני זקוק
כמה שיותר מהר לחידוש המלאי וכמובן שאני אשלם לך
יותר על כך'.

דווקא ביום שבו היה נראה שמישהו משיג את גבולי הראו
לי משמים עד כמה הבוטח בה' חסד יסובבנו' מתוק מדבש!

ובצנין 'אישה וצאלה' מילתא דבדיחותא:

אישה אומרת לצאלה: 'יקירי, אני יוצאת לדבר עם
חברה לצבודה'. 'כמה זמן?' אלה הצאלה 'כמה דקות'
צונה האישה ומוסיפה: 'רק תצעה לי טובה, אף תשכח
לצרכה את הסיר כל עשר דקות וצא עצה וחצי תכבה
את האש'.

על כן יאמר בספר מלחמת ה' את והב בסופה ואת הנחלים

ארנון (כא', יד')

רש"י: ואת הנחלים ארנון - כשם שמספרים בני ים סוף כך יש
לספר בני נחלי ארנון שאף כאן נעשו נסים גדולים.

ויש לשאול: וכי אנחנו מקיימים את הצייווי הזה לספר
בנסי נחלי ארנון?

אומר רבי אליהו דסקין שליט"א: כן, לפחות בשני מקומות:

א. בשירת הים אנו אומרים: 'עד יעבור עמך ה' עד יעבור
עם זו קנית' ומתרגם אונקלוס: 'עד דיעבר עמך יי ית
ארנונא עד דיעבר עמא דגן דפרקתא ית ידנא' ובאמירת
פסוק זה אנו מזכירים את נסי נחלי ארנון והירדן.

ב. בהלל אנו אומרים 'ההרים רקדו כאלים גבעות כבני
צאן' מבאר הרב דסקין 'ההרים רקדו כאילים' זה נסי נחל
ארנון כאשר ההרים מחצו את האמוריים שארבו לעם
ישראל. מתוק מדבש!

רציון וסיפור - מספר הסיפור אסור לעלות...

וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דוד

האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי (כא', א')

רש"י: יושב הנגב - זה עמלק שנאמר (במדבר יג) עמלק היושב

בארץ הנגב ושינה את לשונו לדבר בלשון כנען כדי שיהיו ישראל מתפללים להקב"ה לתת כנענים בידם והם אינם כנענים ראו ישראל לבושיהם כלבושי עמלקים ולשונם לשון כנען אמרו נתפלל סתם שנאמר אם נתון תתן את העם הזה בידי ויש לשאול: מדוע התאמצו העמלקים לשנות את לשונם? הרי לכאורה יכלו לשנות את לבושם ללבוש של כנענים וכך היו ישראל מתפללים לה' שייתן את הכנענים בידם? מסביר נפלא רבי יחזקאל מקאזמיר זצוק"ל: אם הם היו לובשים בגדי כנענים זה היה הופך אותם לכנענים כי הלבוש קובע את הלאומיות של האדם. ומכאן עלינו ללמוד עד כמה צריכים להיזהר לא לחקות את סגנון הלבוש של הגויים אלא לשמור על צניעות הלבוש היהודי המסורתי של אבותינו. וכמו כן אנו רואים עד כמה גדול ועצום כטחה של תפילה של יהודי מעומק הלב. *אמת וצדק!*

ובעניין זה מסופר בספר 'אמירה יפה' שפעם אחת הגיע הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל לוורשה. יהודי העיר קיבלו את פניו וביניהם היו גם יהודים מודרניים שלבשו בגדי גויים. כאשר עלה הרב לשאת דברי תורה אמר עם ישראל נמשלו לאש שנאמר (עובדיה א', יח) 'והיה בית יעקב אש' ואילו הגויים נמשלו למים שנאמר (שיר השירים ח', ז) 'מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה' ויש לשאול: הרי מים מכבים אש, אז כיצד יתכן שהגויים שנמשלו למים לא מצליחים לכבות את ישראל שנמשלו לאש?

והתשובה: מים מכבים אש רק כאשר אין ביניהם דבר שמפריד, אבל אם המים נמצאים בכלי והאש מתחת לכלי אזי לא רק שהאש לא תכבה אלא היא תנצח את המים היא תרתיח את המים ובהמשך גם תכלה אותם. והנמשל: מה שיביא לעם ישראל את הניצחון על הגויים זה רק אם נשמור על הדברים שמבדילים ומפרידים ביננו לבינם שזה הלבוש המסורתי, מנהגינו ואורחות חיינו.

ובעניין כוחה של תפילה להלן סיפור נפלא (גיליון 'כולנו יודעי שמך' הובא ב'דרשו'):

ר' אליהו הגיע לארצות הברית לצורך שליחות של מצווה. זמן הטיסה מהארץ ללוס אנג'לס אך כיום שלם. הוא היה עייף ומותש, הוא ייחל להגיע כמה שיותר מהר לדירה אותה שכר, ואשר תשמש אותו במשך השבוע הקרוב. רבי אליהו החל לנוע לכיוון עמדת המכס. מסביבו אנשים רבים, פרצופים ובגדים שונים, הוא אינו מכיר אף אחד. מעולם לא חש בודד יותר, הוא במרחק אלפי מילין מביתו החם, ומה עוד ששליטתו בשפה האנגלית היא מזערית. הוא עבר את בדיקת המכס, ביקורת דרכונים, ומשם נכנס לאולם ענק, שם מחכים הקרובים שבאו לקבל את פני הבאים. אליהו נעמד באיזו פינה קצת שקטה, וכפי שסוכם עוד בארץ היה על איש קשר להמתין לו. אליהו היה צריך למצוא אותו. הוא שלף מכיסו מכשיר סלולרי מיוחד אותו הביא מארץ ישראל. הוא הקיש את הספרות הנכונות, אך במקום לקבל מענה אנושי, נשמעה הודעה: 'תקלה בחיג'

נא לפנות לספק השירות' הוא ניסה בשנית ובשלישית, אך המענה הציני והמייאש חזר על עצמו. אליהו עשה 'חושבים', והבין כי הוא נמצא במבוי סתום. הוא נמצא בניכר ללא גואל. רעד וחלחלה אחזה בו, הרי קו הטלפון שבידו הוא ערוץ התקשורת היחיד שלו לעולם החיצון, בלעדיו אין לו שום אפשרות להתקדם הלאה. האם נגזר עליו לבלות את הלילה הזה בטרמינל הזר והמנוכר? ומה יהיה מחר???

הוא עומד אובד עצות מביט לכל עבר, אכן מוקף הוא בבני אנוש רבים, אך מי בכלל שם לב אליו? לפתע, מבין כל האנשים, הבחין בקצה האולם באדם מזוקן שממהר לדרכו. הוא דלק אחרי אותו אדם ולא נתן לו לחמוק מעיניו. הוא התקרב אליו וקרא לו: 'צדיק... צדיק... קיווה שיעצור לרגע ויקשיב לו. אותו אדם הסב את ראשו לאחור והמתין לאליהו שרץ בעקבותיו. 'לא קוראים לי צדיק, קוראים לי ג'ון' השיב לו האיש. עתה הבחין אליהו, כי האיש הוא גוי קירח שמגדל את זקנו... אבל בכל אופן החליט לנסות את מזלו. הוא הסביר לו על רגל אחת את צרתו, וביקש מכשיר סלולרי על מנת להתקשר לאיש הקשר כי בלעדיו הוא אבוד.

הגוי הקשיב לו, והושיט לו בחפץ לב את המכשיר. אך 'אוי' הפתק שהכין מבעוד מועד ובו רשם את כל מספרי הטלפון החשובים: של איש הקשר, ועוד אנשים שאליהם הוא צריך להגיע – נעלם ואבד. מה עושים? זה ברור שבלי מספרי הטלפון אין אפשרות ליצור קשר עם אף אחד. גם לא עם אנשים מלוס אנג'לס...

והנה נשמעה במערכת הכריזה: 'טיסה מספר... יוצאת בעוד חמש עשרה דקות. הנוסעים מתבקשים להזדרז ולהגיע למטוס'...

ההודעה הקפיצה את הגוי, הוא התנצל, ניסה לעזור אך לא הצליח, הוא אץ לדרכו. אך לפתע סובב את ראשו לאחור וקרא לאליהו: 'אתה יהודי! יש לך אלוקים, תתפלל אליו הוא יעזור לך!'

באותו רגע חש אליהו כי הוא לא לבד. הגוי צדק. הוא ניגש ליד הקיר בפינה, התנתק מכל הסובב, ועם עיניים דומעות הוא קרא לבורא עולם מתוך עמקי ליבו: 'אנא, עשה עמי חסד שאמצא את האדם הנכון'... הוא לא יסף לדבר, ונתן לדמעות לשטוף את מועקתו, את דאגתו ויגונו.

והנה, באופן מפתיע, מישהו התנגש בו מאחור, ובספונטניות אמר 'סליחה' בשפה העברית. מה זה יכול להיות? אהה... היה זה איש הקשר האבוד אותו חיפש! 'מה קרה?' שאל האיש, 'טעית במספר?' 'לא' השיב אליהו בחיוך, 'התקשרתי למספר הנכון ביותר'...

אחים יקרים! מספר הטלפון היחיד שאסור לאף יהודי לאבד ולשכוח הוא המספר '01' ובעברית 'אפס זולתו'.

כאשר יהודי מתפלל לקב"ה בידיעה ברורה שאין אף כח בעולם שיכול לסייע לו והוא נשען רק עליו אזי 'קרובה' ישועתו לבוא וצדקתו להיגלות'

שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוסד בן ג'זרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
תמר בוארון בת מזל ז"ל / דינה בת נגיה ז"ל / ימין דרון בן סוליקה ז"ל
יעקב בן רבקה ז"ל / מימון טפירו בן מזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלת: דקל מלכה - להצלה / מיכאל בן סימי - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש
דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה